

PROTESTANTSE GEMEENTE DOETINCHEM

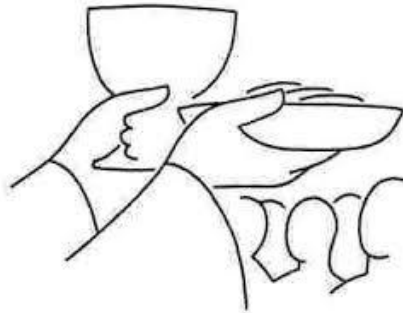
Op Witte Donderdag beginnen in de Christelijke Kerk wereldwijd de vieringen van Pasen.

Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Stille Zaterdag, het is in feite één dienst, één gedachtenis aan lijden, sterven en opstanding van onze Heer Jezus Christus.

WITTE DONDERDAG

28 maart 2024

Aanvangstijd: 19:00 uur

In deze viering vieren we de maaltijd van de Heer
De liturgische kleur op Witte Donderdag is wit,
de kleur van reinheid, licht, feest

*In deze dienst:
voorganger: ds. Peter Middelkoop
pianist: Johan Boelee
m.m.v. een projectkoor o.l.v. Trudi Boelee*

Inleiding

Het thema van de Tuin vol Verhalen voor dit jaar is: 'Mensen van de weg'.

Voor de viering op deze Witte Donderdag komt dat thema terug in de lezing van Exodus 12: 1-8. De Israëlieten moeten het Pesach-feest vieren: "Zo moeten jullie het eten: met je gordel om, je sandalen aan en je staf in de hand, in grote haast." "In grote haast", als het ware altijd klaar om te vertrekken. Het vlees van het lam moet voldoende zijn om in 1 x op te eten, er moet voldoende zijn voor iedereen, het brood heeft geen kans gekregen te rijzen. Klaar om op weg te gaan uit de slavernij. En in de lezing van Matteüs is Jezus ook onderweg: Naar de Olijfberg. Onderweg zei Jezus tegen hen: "Jullie zullen Mij deze nacht allemaal afvallen". 'Onderweg' roert Hij zoiets belangrijks aan: de afval van al Zijn volgelingen. Er is geen tijd om er rustig over te praten, want Zijn weg voltrekt zich in grote haast.

Zo gaat het ook soms bij ons: 'onderweg' spreken we over moeilijke onderwerpen. Want we zijn altijd onderweg.

Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij gaat weer verder. En in Gethsemane is Hij ook voortdurend 'onderweg': "Hij liep nog een stukje verder, liet zich voorover vallen op de grond en bad", ... "Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen", ... "Voor de tweede maal liep Hij bij hen vandaan en bad", ... "Toen Hij terugkwam, zag Hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal", ... "Daarna voegde Hij zich weer bij de leerlingen", ... "Sta op, laten we gaan": voortdurend is Jezus in beweging in zijn twijfel en angst.

We herkennen dat: Als je ergens heel erg gespannen over bent, kun je niet stil zitten. Je moet bewegen. Mensen moeten in beweging komen als ze ergens heel erg mee zitten, zich ten dode toe zorgen maken over de toekomst. Laten we dus vooral in beweging komen. Want er is genoeg om ons zorgen over te maken.

Peter Middelkoop

WE BEREIDEN ONS VOOR

Welkom door de ouderling van dienst

Aansteken van de kaarsen

Het koor zingt: ‘Nu legt Gij in de Paaszaal’ (uit het Oratorium “*Het Lam dat ons doet leven*”)

1	Nu legt Gij in de paaszaal
met liefde vol geduld
Uw leven in de waagschaal,
als Gij het bekken vult.
Een meester in gehoorzaamheid,
Zo wast Gij onze voeten
Tot slavendienst bereid.	2	Gij komt om te bevrijden
het volk onder de knoet
Op u de plaag, het lijden
Het water wordt tot bloed
Gij redt van alle slavernij
En reinigt ons van zonden
Aan U de heerschappij.
3	Heer Jezus, die als minste
Neerknielde in het stof
Het minste of geringste
Zal stralen in uw hof
Uw waarheid is als zonneshijn
En glinstert in het water
Er moet gereinigd zijn.		

We gaan – indien mogelijk - staan.

Stilte

Drempelgebed en bemoediging

- v. Onze hulp is in de naam van de Heer,
g. die hemel en aarde gemaakt heeft.
- v. God, U die ons ziet zoals wij zijn,
g. zoals we waren en zoals we kunnen zijn,
- v. een God die ons kent, dieper dan we onszelf kennen,
g. dieper dan we ons vaak laten kennen.
- v. wees zachtheid voorbij onze hardheid, God,
g. adem in onze uitgeblustheid, moed in moedeloosheid.
- v. Wees de brug over onze geschillen en wees een glimlach in ons hart.
- g. Amen.*

We zingen: ‘Ubi caritas’ (Taizé-lied). Koor: 1x; allen: 3x

We gaan zitten.

We bidden om Gods betrokkenheid bij de wereld.

Kyriëgebed

DE BIJBEL GAAT OPEN In het midden van de Gemeente

v. De Heer zal bij u zijn.

g. *De Heer zal u bewaren.*

Gebed van de zondag / gebed om verlichting van de Heilige Geest

Lezing Exodus 12: 1–18

¹De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: ²Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. ³Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. ⁴Gezinnen die te klein zijn om een heel dier te eten, nemen er samen met hun naaste burens een, rekening houdend met het aantal personen en met wat ieder nodig heeft. ⁵Het mag het jong van een schaap zijn of het jong van een geit, als het maar een mannelijk dier van één jaar oud is zonder enig gebrek. ⁶Houd dat apart tot de veertiende van deze maand; die dag moet de voltallige gemeenschap van Israël de dieren in de avondschemer slachten. ⁷Het bloed moeten jullie bij elk huis waarin een dier gegeten wordt, aan de beide deurposten en aan de bovendorpel strijken. ⁸Rooster het vlees en eet het nog diezelfde nacht, met ongedesemd brood en bittere kruiden. ⁹Het dier mag niet halfgaar of gekookt worden gegeten, maar uitsluitend geroosterd, en in zijn geheel: met kop, poten en ingewanden. ¹⁰Zorg ervoor dat er de volgende morgen niets meer van over is. Mocht er toch iets overblijven, dan moet je dat verbranden. ¹¹Zo moeten jullie het eten: met je gordel om, je sandalen aan en je staf in de hand, in grote haast. Dit is een maaltijd ter ere van de HEER, het pesachmaal. ¹²Ik zal die nacht rondgaan door Egypte, en Ik zal daar alle eerstgeborenen doden, zowel van de mensen als van het vee, en Ik zal alle Egyptische goden een afstraffing geven, want Ik ben de HEER. ¹³Maar jullie zal Ik voorbijgaan: aan het bloed zal Ik jullie huizen herkennen, en door dat merkteken zal de dodelijke plaag waarmee Ik Egypte straf, jullie niet treffen.

¹⁴Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als een feest ter ere van de HEER. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht, alle komende generaties moeten die dag vieren. ¹⁵Eet dan zeven dagen

lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. ¹⁶De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft. ¹⁷Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat Ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid. ¹⁸Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten.

We zingen lied 566 (*Midden in de dood*)

koor: 1 en 4; allen: 2, 5 en 6

Lezing Matteüs 26: 30–46

Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. ³¹Onderweg zei Jezus tegen hen: 'Jullie zullen Mij deze nacht allemaal afvallen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen van zijn kudde zullen uiteengedreven worden." ³²Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.' ³³Petrus zei daarop tegen Hem: 'Misschien zal iedereen U afvallen, ik nooit!' ³⁴Jezus antwoordde hem: 'Ik verzeker je: deze nacht, nog voor de haan gekraaid heeft, zul jij Mij driemaal verloochenen.' ³⁵Petrus zei: 'Al zou ik met U moeten sterven, verloochenen zal ik U nooit.' Alle andere leerlingen vielen hem daarin bij.

In Getsemane

³⁶Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei: 'Blijven jullie hier zitten, Ik ga daar bidden.' ³⁷Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen Hij bedroefd en angstig begon te worden, ³⁸zei Hij tegen hen: 'Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier met Mij waken.' ³⁹Hij liep nog een stukje verder, liet zich voorover vallen op de grond en bad: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals Ik het wil, maar zoals U het wilt.' ⁴⁰Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Konden jullie niet eens één uur met Mij waken?' ⁴¹Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' ⁴²Voor de tweede maal

liep Hij bij hen vandaan en bad: 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan Mij voorbijgaat zonder dat Ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals U het wilt.' ⁴³Toen Hij terugkwam, zag Hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. ⁴⁴Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. ⁴⁵Daarna voegde Hij zich weer bij de leerlingen en zei: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het ogenblik is nabij waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. ⁴⁶Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.'

We zingen lied 569 (*Toen Jezus wist: nu is gekomen*) koor 1; **allen: 2, 3 en 4**

Overweging

Het koor zingt : '*I am light, I am Light, I am Love*'

At this table, come and dine	I am Light, I an Life, I am Love.
Feast on bread, partake the wine	
Do this in remembrance of Me	At this table, come and dine
	feast on bread, partake the wine
This, my body and my blood	Do this in remembrance of Me
For the weary soul out-poured	
Do this in remembrance of Me	I was given for you
I was given for you	Come and taste of the Father's love
	As you drink from the cup
Come and taste of the Father's love	Remember the bloodshed for you
As you drink from the cup	
Remember the bloodshed for you.	I am Light, I am Life, I am Love.

WE ANTWOORDEN

Mededelingen door de ouderling van dienst

Samen eten (sobere maaltijd van brood en soep)

Tijdens of na de maaltijd kunt u persoonlijke dank- en voorbeden doorgeven.

We zingen lied 388 (*Voor ieder van ons een plaats aan de tafel*)

koor: coupletten; **allen: refrein.**

MAALTIJDVIERING

- v. De Heer zal bij u zijn
- g. *De Heer zal u bewaren*
- v. Verheft uw harten
- g. *wij zijn met ons hart bij de Heer*
- v. Brengen wij dank aan de Heer onze God
- g. *Hij is onze dankbaarheid waardig.*
- v. Toen hebt gij, God, die leeft,
onze droefheid in vreugde veranderd.
Toen hebt gij geroepen: o mens,
en niet langer zwegen de stenen,
wij werden geboren –
Gij hebt ons mensen gemaakt,
één voor één.
Toen hebt gij uw naam gegeven:
ik zal er zijn
ik zal er zijn zoals brood,
dichtbij als een mens,
als een woord.
Toen hebt gij één van de velen
geroepen, en hem gevraagd
of hij licht wilde zijn
van uw licht,
of hij een mens wilde zijn
zoals gij de mensen bedoeld hebt.
Hem vieren, zingen en gedenken wij: Jezus van Nazaret.

We zingen lied 405 (Heilig, heilig, heilig! Heer, God almachtig): **2, 3, 4**

- v. Toen hij in zijn uur gekomen was,
toen hij was in grote angst,
heeft hij geroepen omhoog naar u
en om zich heen gekeken
naar alle kanten.
en heeft geen helper gevonden.
Toen is hij,
uit de geest die in hem was,
overeind gebleven tot het laatste,
en heeft allergewoonste gedaan,
als een mens
die onverwoestbaar een mens is.

Hij heeft zichzelf gegeven
als een stem die weerklank zoekt,
als iemand die zijn brood deelt
met een ander,
en zegt, of niet eens zegt:
dit is mijn lichaam –
zoals een mens
een beker rond laat gaan
en zegt: hier ben ik,
wil je van mij drinken.
Zijn naam, en wat hij heeft gedaan,
gedenken wij,
om ooit te worden wie hij was:
uw mens –
om ooit te komen waar hij is:
bij u.
Zo nemen wij
dit brood en deze beker
en zoeken naar elkaar
om mens te zijn.

Voorbeden

We bidden samen het Onze Vader.

We wensen elkaar de vrede toe.

Delen van brood en wijn

Dankzegging

We gaan – indien mogelijk - staan

We zingen als slotlied: lied 567 (*Hij onthaalde ons aan tafel*)

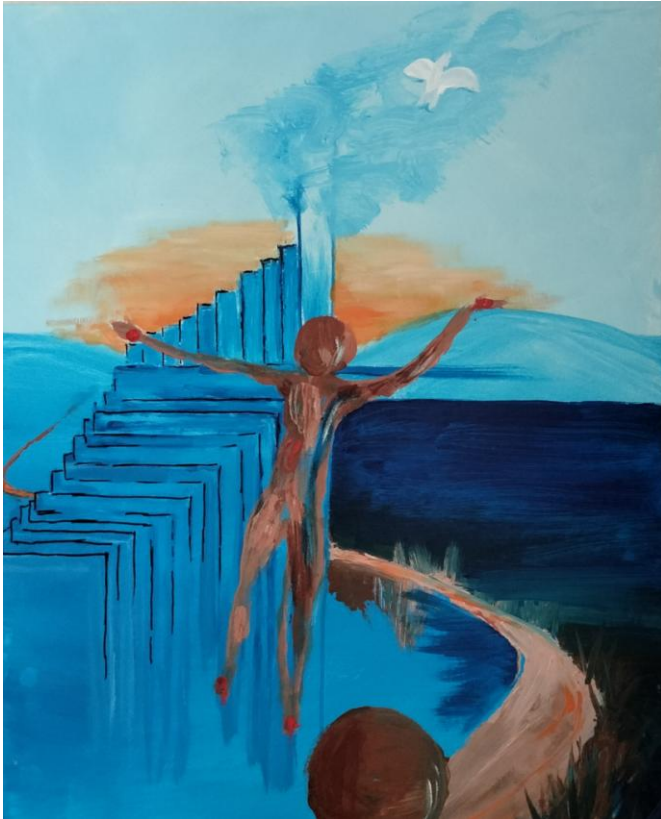
koor: 1 en 2; allen: **3, 4, 5, 6 en 7**

Wegzending en zegen

Gemeente antwoordt met het zingen van Amen (3x).

We verlaten in stilte de kerk.

**PROTESTANTSE GEMEENTEDOETINCHEM
SLANGENBURGSE KERK / WEHL**

29 maart 2024

Goede Vrijdag

Paars, kleur van bezinning, soberheid en ingetogenheid
(40dagentijd)

aanvangstijd: 19.30 uur

Thema: **DE WEG VAN DE MENS**

We lezen het verhaal van Jezus' lijden en sterven uit het evangelie van Marcus. De staties zijn gemaakt door Gerda van Delden, Charlotte van Dijk, Margreet Dorleijn, Jakoba Gundelach, Nely Jukema, Geertrui Rijnberk, Ella Schilder en Ada Westra. De teksten zijn geschreven door ds. Helma van Loon.

We beginnen de dienst in stilte

Bemoediging en groet

- v. Onze hulp is de naam van de Heer,
die hemel en aarde gemaakt heeft
en niet, nooit los zal laten het werk van zijn handen.
- g. In, door en uit zijn genade leven wij.
De Heer zal met ons zijn. Amen.

Lied 562

1 Ik wil mij gaan vertroosten
in 't lijden van mijn Heer,
die zelf bedroefd ten dode
terneerboog keer op keer
en zocht in zijn ellende
naar troost om voort te gaan,
tot Hem wil ik mij wenden –
o Jesu, zie mij aan.	2 Hoe sloeg ik ooit uw woorden
weerspanning in de wind,
wilde niet zien of horen
hoezeer ik werd bemind,
mijn leven liep verloren,
uw stem bracht mij tot staan,
U bidt voor wie U hoonden –
o Jesu, zie mij aan.
3 Mijn Heer die om mijn zonden
in doem en duisternis
ontluisterd en geschonden
aan 't kruis gehangen is,
al ben ik U onwaardig,
mijn toevlucht is uw naam,
mijn redder, mijn genade –
o Jesu, zie mij aan.	

Inleiding

Gebed

1. BIDDEN

Lezen: Marcus 14: 32-42

³² Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl Ik ga bidden.'³³ Hij nam

Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden ³⁴ en zei tegen hen: 'Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier waken.' ³⁵ Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan Hem voorbij mocht gaan. ³⁶ Hij zei: 'Abba, Vader, voor U is alles mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Maar laat niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wilt.' ³⁷ Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken?' ³⁸ Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' ³⁹ Weer ging Hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. ⁴⁰ Toen Hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze Hem moesten antwoorden. ⁴¹ Toen Hij voor de derde maal terugkwam, zei Hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is genoeg. Het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. ⁴² Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.'

Stilte

Tekst

Lied: (5x): 'Blijf bij mij' (Taizé)

Blijf bij mij en waak hier bij mij, waak en blijf bid - den, waak en blijf bid - den.

2. GEVANGEN

Lezen: Marcus 14: 43-52

⁴³ Nog voor Hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten was gestuurd. ⁴⁴ Judas, die Hem zou uitleveren, had met hen een teken afgesproken. Hij had gezegd: 'Degene die ik kus, die is het. Neem Hem gevangen en voer Hem weg onder

streng bewaking.’⁴⁵ Toen hij eraan kwam, liep hij recht op Jezus af, zei: ‘Rabbi!’ en kuste Hem.⁴⁶ Ze grepen Hem vast en namen Hem gevangen.⁴⁷ Een van de omstanders trok een zwaard, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af.⁴⁸ Jezus zei tegen hen: ‘U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben!’⁴⁹ Dagelijks was Ik bij u in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u Me niet gevangengenomen; maar dit gebeurt omdat de Schriften in vervulling moeten gaan.’⁵⁰ Toen lieten allen Hem in de steek en vluchtten weg.⁵¹ Een jongeman, die alleen een linnen kleed aanhad, probeerde bij Hem te blijven, maar toen ook hij werd vastgegrepen,⁵² liet hij het kleed in hun handen achter en vluchtte naakt weg.

Stilte

Tekst

Lied: 558: 1 en 5

1	Jezus, om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison. | 5 | Here, om uw bloedig zweet,
als Ge alleen de wijnpers treedt,
om de kelk vol bitter leed, Kyrie
eleison. |
|---|--|---|--|

3. ZWIJGEN

Lezen: Marcus 14: 53-64

⁵³ Jezus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester om te worden voorgeleid, en alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden kwamen daar bijeen.⁵⁴ Petrus volgde Hem op een afstand tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester, waar hij tussen de knechten ging zitten en zich warmde aan het vuur.

⁵⁵ De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden Jezus op grond van een getuigenverklaring ter dood te veroordelen, maar dat lukte hun niet;⁵⁶ want hoewel veel mensen een valse verklaring aflegden, waren hun getuigenissen niet afdoende.⁵⁷ Toen kwamen er een paar met de volgende valse verklaring:⁵⁸ ‘We hebben Hem horen zeggen: “Ik zal die door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden gemaakt

is.”⁵⁹ Maar ook zo was de getuigenverklaring niet afdoende.⁶⁰ De hogepriester stond op en vroeg Jezus: ‘Waarom antwoordt U niet? U hoort toch wat deze getuigen over U zeggen?’⁶¹ Maar Hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de hogepriester Hem: ‘Bent U de messias, de Zoon van de Gezegende?’⁶² Jezus zei: ‘Dat ben Ik, en u zult de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en Hem zien komen met de wolken van de hemel.’⁶³ De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: ‘Waarvoor hebben we nog getuigen nodig?’⁶⁴ U hebt de godslastering gehoord; wat is uw oordeel?’ Allen oordeelden dat Hij schuldig was en de doodstraf verdiende.

Stilte

Tekst

Lied 558: 6 en 7

6 Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vruchteloos zoekt naar
schuld, Kyrie eleison.

7 Om het woord van goddelijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
zelf hebt Ge uw geding beslecht,
Kyrie eleison.

4. ONTKENNEN

Lezen: Marcus 14: 66-72

⁶⁶ Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij.⁶⁷ Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: ‘Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!’⁶⁸ Maar hij ontkende dat en zei: ‘Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.’ Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan.⁶⁹ Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders: ‘Hij is een van hen!’⁷⁰ Maar hij ontkende het weer. En al gauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus: ‘Je bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.’⁷¹ Maar hij begon te vloeken en zwoer: ‘Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!’⁷² En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: ‘Nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, zul jij Mij driemaal verloochenen.’ En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Stilte

Tekst

Muziek: Erbarme dich, *Matthäus Passion*

5. SPOTTEN

Lezen: Marcus 15: 1-21

¹ 's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Nadat ze Jezus geboeid hadden, leidden ze Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus. ² Pilatus vroeg Hem: 'Bent U de koning van de Joden?' Hij antwoordde: 'U zegt het.'³ De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen Hem in. ⁴ Pilatus vroeg Hem toen: 'Waarom antwoordt U niet? U hoort toch waar ze U allemaal van beschuldigen?' ⁵ Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus. ⁶ Pilatus had de gewoonte om op het pesachfeest één gevangene, die door het volk gekozen werd, vrij te laten. ⁷ Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere opstandelingen die tijdens het oproer hadden vermoord. ⁸ Een grote groep mensen trok naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was. ⁹ Pilatus vroeg hun: 'Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' ¹⁰ Want hij begreep wel dat de hogepriesters Hem uit afgunst hadden uitgeleverd. ¹¹ Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten. ¹² Toen zei Pilatus tegen hen: 'Wat moet ik dan doen met de man die u de koning van de Joden noemt?' ¹³ En ze begonnen weer te schreeuwen. 'Kruisig Hem!' riepen ze. ¹⁴ Pilatus vroeg: 'Wat heeft Hij dan misdaan?' Maar ze schreeuwden nog harder: 'Kruisig Hem!'

¹⁵ Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij Hem eerst nog had laten geselen.

¹⁶ De soldaten leidden Hem weg, het paleis (dat is het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen. ¹⁷ Ze trokken Hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten Hem die op. ¹⁸ Daarna brachten ze Hem hulde met de woorden: 'Gegroet, koning van de Joden!' ¹⁹ Ze sloegen Hem met een rietstok op het hoofd en bespuwden Hem, en bogen onderdanig voor Hem. ²⁰ Nadat ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem het purperen gewaad uit en deden Hem zijn kleren weer aan.

Toen brachten ze Hem naar buiten om Hem te kruisigen.²¹ Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen.

Stilte

Tekst

Stilte

6. KRUISIGEN

Lezen: Marcus 15: 22-37

² Ze brachten Hem naar Golgota, wat in onze taal 'schedelplaats' betekent.²³ Ze wilden Hem met mirre vermengde wijn geven, maar Hij nam die niet aan.²⁴ Ze kruisigden Hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar; ze dobbelden erom wie wat zou krijgen.²⁵ Het was in het derde uur na zonsopgang dat ze Hem kruisigden.²⁶ Het opschrift met de aanklacht tegen Hem luidde: 'De koning van de Joden'.²⁷ Samen met Hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links.²⁹ De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met Hem: 'Ach, kijk nou toch eens! Jij die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt,³⁰ red jezelf toch door van het kruis af te komen.'³¹ Ook de hogepriesters en de schriftgeleerden maakten onder elkaar zulke spottende opmerkingen: 'Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet;³² laat die messias, die koning van Israël, nu van het kruis afkomen. Als we dat zien, zullen we geloven!' Ook de twee andere gekruisigden beschimpten Hem.

³³ Op het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield.³⁴ Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: '*Eloi, Eloi, lema sabachtani?*', wat in onze taal betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'³⁵ Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hoor, Hij roept om Elia!'³⁶ Iemand ging snel een spons halen, dompelde die in water met azijn, stak de spons op een stok en probeerde Hem te laten drinken, terwijl hij zei: 'Laten we nu maar eens zien of Elia komt om Hem eraf te halen.'³⁷ Nadat Jezus luid geroepen had, blies Hij de laatste adem uit.

Stilte

Tekst

Lied 576b: 1

1 O hoofd vol bloed en wonden,
Bedekt met smaad en hoon,
o hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon,
o hoofd eens schoon en heerlijk
En stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag.

7. BEGRAVEN

Lezen: Marcus 15: 42-47

⁴² Toen de avond al gevallen was (het was de 'voorbereidingsdag', dat wil zeggen de dag voor de sabbat), ⁴³ kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. ⁴⁴ Het bevreesde Pilatus dat Hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, ⁴⁵ en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef. ⁴⁶ Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde Hem in het linnen. Daarna legde hij Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang. ⁴⁷ Maria van Magdala en Maria, de moeder van Joses, keken toe in welk graf Hij werd gelegd.

Stilte

Tekst

Lied: 561

1 O Liefde die verborgen zijt
in diepe stilten eeuwigheid,
erbarm U over ons bestaan,
het wordt verraden en verdaan.	2 Hoe achtloos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.
3 De minsten van de mensen zijn
daar uitgestrekt in angst en pijn.
Tot aan het eind der wereld lijdt
Christus in hun verlatenheid.	4 O Liefde uit de eeuwigheid
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,

- 5 opdat ook wij, o Heer, U niet verlaten in uw diep verdriet, maar bij U zijn in al de pijn waarmee de mensen mensen zijn.

Gebed

- v. Aan U die het leven bent en het leven geeft, wordt het leven ontzegd onder ons. Vergeef ons de dwaasheid, dat we de bron van ons bestaan willen dempen. Leer ons ontdekken hoezeer U de zin bent van ons bestaan. Leer ons geloven dat wij meer mens worden naarmate U meer onze God bent, dat wij onszelf pas wezenlijk vinden in de overgave aan U.
- g. Ontferm U over ons, God, en wees ons genadig!
- v. Heer, het geheim van uw kruisweg gaat ons te boven: U bent geen slachtoffer geworden, U hebt het willen zijn. U bent niet de dupe geworden van het verraad van Judas, de haat van de vromen, 't beleid van de machthebbers of de gang van het lot. U ging de koninklijke weg van uw eigen hart. Dat alles begrijpen kunnen wij niet. Uw weg verklaren lukt ons niet. Maar één ding is ons helder als de dag: het geheim van uw kruis is de trouw van uw liefde.
- g. Ontferm U over ons, God, en wees ons genadig!
- v. U weet hoeveel een mens kan verdragen en waar het einde is van zijn kracht. U hebt onze zwakheid tot op de bodem gedeeld. Leer ons nooit vergeten dat U ons niet verbiedt om zwak te zijn, maar dat U ons aanbiedt om steeds weer kracht te putten uit U, die daartoe geheel uitgeput wilde worden, en op te staan, bemoedigd door wat U volbracht.
- g. Ontferm U over ons, God, en wees ons genadig!
- v. Over U zijn wij gevallen, Heer. U ziende ontdekken we pas het gewicht van onze schuld; ontdekken we pas hoe eindeloos verdraagzaam U met ons moet zijn. Heer van ons hart, U wilt dus tot het uiterste dat wij op U steunen zullen. Laat ons dat dan niet in hoogmoed afweren en uw leed verzwaren. Erbarm U over allen die vallen.
- a. Ontferm U over ons, God, en wees ons genadig!
- v. Heer, uw liefde is sterker dan de dood.
Uw zwijgen overstemt alle macht van het duister.
Uw zwakheid trotseert alle tegenstand:
U is gegeven alle macht in hemel en op aarde.
- a. Ontferm U over ons, God, en wees ons genadig! Amen.

Lied 590

1 Nu valt de nacht.
Het is volbracht:
de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht
in Gods hand gegeven.	2 De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.
3 Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.	4 't Is goed, o Heer,
Gij hoeft de eer
van God niet meer te staven.
Leggen wij ons bij U neer,
in uw dood begraven.
5 Hoe wonderlijk, uitzonderlijk,
een sabbat is gekomen:
eens voor al heeft Hij het juk
van ons afgenomen.	

Zegen De liefde van God, die ons verstand te boven gaat,
moge ons geloof bewaren,
onze hoop versterken en ons leven beschermen.
Zijn zegen is met ons allen. Amen.

De paaskaars wordt gedoofd. In stilte verlaten we de kerk.

- 19 -

Mens van de Weg

Paaswake 2024

*Van donker naar licht
Van dood naar leven*

Stille Zaterdag, 30 maart 2024

22.00 uur

Als wij de kerk binnengaan, is het stil.

Er is geen muziek.

De kerk is schaars verlicht –symbool voor de duistere mensennacht, die Christus aan het kruis bracht.

Wij waken.

We lezen verhalen van hoop, van Gods macht, van het begin; van het licht; van de bevrijding; van verdorren en weer herleven.

We zingen en bidden in de nacht en wij zien hoopvol uit naar Christus, het Licht dat komt.

Bij de liturgische schikking:

In deze teksten gaat het over wachten en vertrouwen. Alles op zijn tijd, niet per se op mijn of op jouw tijd. Omgaan met ons ongeduld is moeilijk, behoeften worden zo snel mogelijk vervuld. Deze dag leert ons rust te hebben en te vertrouwen op het mooie dat komen gaat, de opstanding van het licht, de nieuwe morgen.

*Het kruis als aardse belofte,
teken van hoop, trouw en toekomst*

Vanavond werken mee:

voorganger: ds. Wijke Greydanus

organist: Elske te Lindert

pianist: Johan Boelee

mmv projectkoor o.l.v. Trudi Boelee

ouderling: Bert van der Haar

diakenen: Herman Mooij en Wim Snippe

lector: Lineke Flokstra

kosters: Sanne Mooij en Nelly Geurink

beeld en regie: Catharina Streamteam

Stilte

Het is de avond van Stille Zaterdag. De dag waarop we gedenken dat de Heer in zijn graf was. Daarom is er ook weinig licht, zwijgt het orgel en zijn wijzelf ook stil.

Lied 598

p
Als al - les dui - ter is, ont - steek dan een
lich - tend vuur dat nooit meer dooft,
mf *p*
vuur dat nooit meer dooft. Als al - les dui - ter
is, ont - steek dan een lich - tend vuur dat nooit meer
pp
dooft, vuur dat nooit meer dooft.

Dit is de nacht

waarin wij gedenken

hoe God het licht uitriep over de aarde - weg uit het duister.

Lezing: Genesis 1: 1-5

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Lied 986: 1 koor, 2 allen, 3 koor, 4 allen

- 1 De oorsprong van leven en licht
is God die zijn woord heeft gegeven
dat, niet te weerstaan, is gericht
op wording van licht en van leven.

- 3 Het duister, de macht van de dood,
verdween voor het licht dat God baarde;
het licht was zijn schepping tot brood,
de vrucht was het leven op aarde.
- 4 Wij zingen een loflied voor Hem
die ons door de nacht zal bewaren,
want licht zal er zijn waar zijn stem
het lied zingt van hemel en aarde.

Dit is de nacht

waarin wij gedenken

hoe God zijn volk bevrijd heeft uit de slavernij en door water en woestijn op weg gezet heeft naar het land van belofte.

Exodus 14: 15- 31

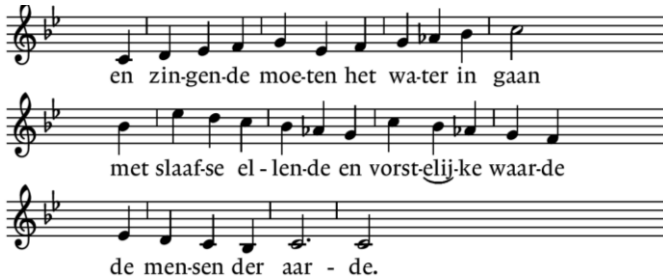
De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom roep je mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. De Egyptenaren zullen beseffen dat ik de HEER ben, als ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.' De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op, zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren de grootste moeite hadden om vooruit te komen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, hij strijdt tegen ons!' De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van

hen het water als een muur omhoogrees. Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes.

Lied 151: 1 koor, 5 allen

- 1 Ik zing voor de Heer en ik prijs zijn gezag;
het komt aan de dag.
Zijn hand is verheven, zijn hand die bevrijdt,
zijn hand die zijn volk heeft geleid.
De God onzer vad'ren wordt heerlijk bekend.
Wij prijzen zijn naam in zijn heilige tent.
Hij heeft ons verlost en Hij ging met ons mee
en wie ons vervolgden wierp hij in de zee
met vliegende vaandels en blinkende zwaarden,
met wagens en paarden.

5 Ik zing voor de Heer. Hij is ko-ning voor-goed
en dwars door de vloed—
ge-leidt Hij de zij-nen. Zijn god-de-lijk spoor
gaat zelfs in de zee niet te - loor:—
de zee van zijn toorn die de zon-de ver-zwelgt,
het wa-ter en bloed dat de zon-den uit-delgt.
Zo gaat het van doods-zee naar levens-jor-daan,

en zingen-de moeten het wa-ter in gaan
met slaaf-se el-len-de en vorst-elij-ke waar-de
de men-sen der aar - de.

Dit is de nacht

Waarin wij gedenken hoe God wat dor en doods is doet bloeien en bevrijding schenkt.

Jesaja 35: 1-10

De woestijn zal zich verheugen,
de dorre vlakte vrolijk zijn,
de wildernis zal jubelen en bloeien,
als een lelie welig bloeien,
jubelen en juichen van vreugde.

De woestijn tooit zich met de luister van de Libanon,
met de schoonheid van de Karmel en de Saron.

Men aanschouwt de luister van de HEER,
de schoonheid van onze God.

Geef kracht aan trillende handen,
maak knikkende knieën sterk.

Zeg tegen het moedeloze volk:

‘Wees sterk en vrees niet,
want jullie God komt met zijn wraak.

Gods vergelding zal komen,
hijzelf zal jullie bevrijden.’

Dan worden blinden de ogen geopend,
de oren van doven worden ontsloten.

Verlamden zullen springen als herten,
de mond van stommen zal jubelen:
waterstromen zullen de woestijn splijten,
beken de dorre vlakte doorsnijden.

Het verzengde land wordt een waterplas,
dorstige grond wordt waterrijk gebied;
waar eenmaal jakhalzen huisden,
maakt dor gras plaats voor riet en biezen.

Daar zal een gebaande weg lopen,
'Heilige weg' genaamd,
geen onreine zal die betreden.
Over die weg zullen zij gaan,
maar dwazen zijn er niet te vinden.
Geen leeuw of roofdier zal daar komen,
geen enkel wild dier dwaalt er rond,
ze blijven er allemaal weg,
alleen zij die verlost zijn zullen daar gaan.
Wie door de HEER bevrijd zijn, keren terug.
Jubelend komen zij naar Sion,
gekroond met eeuwige vreugde.
Gejuich en vreugde trekken de stad binnen,
gejammer en verdriet vluchten eruit weg.

Lied 608: 1 koor, 2 allen

1 De steppe zal bloeien
de steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping
staan vol water, maar dicht
de rotsen gaan open.
Het water zal stromen
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken,
de steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

2 De bal-lin-gen ke-ren
zij ke-ren met blin-ken-de scho - ven.
Die gin-gen in rouw
tot aan de ein-den der aar-de

één voor één, en voor-goed,
die ke-ren in stoe - ten.
Als be-ken vol wa-ter
als be-ken vol toe-snel-lend wa-ter
schie-tend om-laag van de ber - gen.
Met la-chen en jui-chen -
die zaai-den in tra-nen
die ke-ren met la-chen en jui - chen.

Dit is de nacht,

waarin de Messias de banden van de dood heeft verbroken en is opgestaan als eerste van de mensen.

We gaan naar buiten

Buiten worden de gebeden en intenties, die in het kruis in de Catharinakerk zijn achtergelaten, verbrand. Aan dat vuur ontsteken we de nieuwe Paaskaars.

En we zingen:

diaken of cantor: *allen:*
Licht van Chris - tus! Heer, wij dan - ken U.

(drie maal te zingen, steeds een toon hoger)

We gaan naar binnen

Wisseling van antependia van paars naar wit

Bij intocht van het licht: Lied 600

1 Licht, ont - lo - ken aan het don - ker,
licht, ge - bro - ken uit de steen,
licht, waar - ach - tig le - vens - te - ken,
werp uw waar - heid om ons heen!

2	Licht, geschapen, uitgesproken,
licht, dat straalt van Gods gelaat,
licht uit licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!	3	Licht, aan liefde aangestoken,
licht, dat door het donker brandt,
licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!
4	Licht, verschenen uit den hoge,
licht, gedompeld in de dood.
licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!	5	Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

We delen het Licht

- v. U allen hier tegenwoordig, om uw stem te verheffen
en de opstanding te vieren:
Verheft uw harten!
- g. WIJ ZIJN MET ONS HART BIJ DE HEER.
- v. Brengen wij dank aan de Heer onze God
- g. HET PAST ONS DE HEER TE DANKEN.

- v. Hoor dan het evangelie van de opstanding

Evangelielezing: Marcus 16:1-8

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om Hem te balsemen. Op

de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?' Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. Jullie zoeken Jezus van Nazaret, die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, Hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar Hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie heeft gezegd."'

Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

Lied 624

1 Christus, on - ze Heer, ver - rees,
hal - - le - lu - ja!
Heili - ge dag na angst en vrees,
hal - - le - lu - ja!
Die ver - hoogd werd aan het kruis,
hal - - le - lu - ja,
bracht ons in Gods vrij - heid thuis,
hal - - le - lu - ja!

2 Prijs nu Christus in ons lied,
halleluja,
die in heerlijkheid gebiedt,
halleluja,
die aanvaardde kruis en graf,
halleluja,
dat Hij zondaars 't leven gaf,
halleluja! | 3 Maar zijn lijden en zijn strijd,
halleluja,
heeft verzoening ons bereid,
halleluja!
Nu is Hij der hemelen Heer,
halleluja!
Engelen jubelen Hem ter eer,
halleluja! |
|---|---|

*We gaan achter in de kerk rond de doopvont staan
Het koor zingt 'Adoramus te Christe'*

Dit is de nacht

waarin wij worden teruggebracht naar de oorsprong van onze doop: ook wij zijn door het water getrokken bekleed met licht, beademd met nieuw leven.

Doopgedachtenis

- v. Dit is de nacht, waarin het water van de dood doorwaadbaar blijkt en bron wordt van nieuwe toekomst, een wereld gaat open.
Dit is de nacht, waarin Gods Geest leven scheppend over de wateren zweeft.
Dit is de nacht, waarin God met water stof, dat de wind zo wegblaast, samen kneedt tot een van Geest doorademd leven.
Dit is de nacht, waarin het water van de Doop, van onze Doop opnieuw stroomt, is teken dat ook wij door het water gegaan zijn, bekleed met licht, bekleed met leven geroepen bij onze naam.

Het water wordt uitgegoten

- v. Gedenken wij dan onze doop en belijden wij ons geloof!:
- g. WIJ ZIJN GEDOOPT
IN DE NAAM VAN DE VADER,
- v. die de opslaande wateren hun plaats wees en die zo ruimte schiep om te leven.
- g. IN DE NAAM VAN DE ZOON,
- v. die zelf ondergedompeld is in het water van de Jordaan,

broeder van mensen,
die door het water van de dood is gedragen
naar een leven geborgen bij God.

- g. IN DE NAAM VAN DE GEEST,
- v. die vanaf het begin hoopvol over de wateren zweeft
en bron is van leven, het vuur is van de hoop,
de klank is van taal en communicatie,
de band die mensen aaneenbindt
en tot gemeente maakt, volk van God
- g. GODS NAAM IS VERBONDEN MET DE ONZE,
GOD GAAT MET ONS MEE OP ONZE WEGEN
- v. Deze nacht, zo anders dan alle andere
belijden we dit opnieuw
in woorden die zijn als wachtwoorden in de nacht
die ons door de nacht heen dragen.

Jezus zegt:

Wie in mij gelooft, stromen van levend water
zullen uit zijn binnenste vloeien. (*Joh. 7:38*)

Voordat wij gaan zitten kan ieder die dat wil langs de doopvont lopen en de vingertoppen in het water dopen en daarmee de eigen voorhoofd aanraken. Zo vernieuwen we in een zichtbaar teken ook onze doophetinnering.

Dit is de nacht

waarin wij samen komen rond de tafel van de Heer, die alle dood en duisternis heeft overwonnen om te 'doen tot zijn gedachtenis' en zo deel hebben aan zijn leven - zijn toekomst tegemoet.

Viering van de Maaltijd

- v. Als teken van zijn liefde voor allen die Hem zoeken,
waar we ook zijn,
nodigt de Heer ons aan zijn maaltijd.
Want Hij heeft gezegd:
zalig die honger en dorst naar de gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.

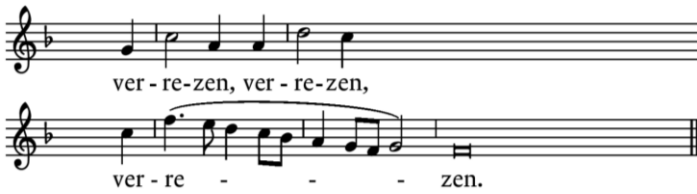
Lied 604: 1 en 2 koor, 3 allen

- 1 De eerste dag der week,

de wereld is begonnen.
De baaierd raakt van streek,
de hemel staat vol zonnen.
Wat ons het oog bericht
staat in ons hart te lezen.
Wij zien het levenslicht,
nu Christus is verrezen, verrezen,
verrezen, verrezen.

- 2 Het water van de vloed
stond ons al aan de lippen,
het wrakhout van de moed
brak krakend op de klippen,
toen steeg de vogel hoop
op vleugels hooggeprezen;
wij vieren onze doop
nu Christus is verrezen, verrezen,
verrezen, verrezen.

3 Wij de-len brood en wijn.
Al wa-ren on-ze zon - - den
zo rood als kar-mo-zijn,
ons beeld blijft on-ge - schon - - den.
Het graf, de moe-der-schoot
zal niet het ein-de we - zen.
Wij le-ven uit de dood
nu Christ-us is ver - re-zen,

Tafelgebed

- v. De Heer zal bij u zijn!
- g. DE HEER ZAL U BERWAREN
- v. Verhef uw hart!
- g. WIJ ZIJN MET ONS HART BIJ DE HEER.
- v. Brengen wij dank aan de Heer, onze God!
- g. HIJ IS ONZE DANKBAARHEID WAARDIG

- v. Gezegend bent U reddende God!
In de nacht klonk uw stem, sprak uw hart.
In de nacht brak het donker op uw woord van licht.
Een dag ongeweten, een uitzicht dat wenkt
roept U voor ons wakker.
Opstaan, vertrouwen en gaan zullen wij naar de morgen
en we zingen u toe met het lied van alle reisgenoten:

Lied 405: 1

1 Hei - lig, hei - lig, hei - lig! Heer, God al - mach - tig,
vroeg in de mor - gen wor - de U ons lied ge - wijd.
Hei - lig, hei - lig, hei - lig! Lief - de - vol en mach - tig,
Drie - vul - dig God, die één in we - zen zijt.

Dank- en voorbeden

Onze Vader

- g. Onze Vader die in de hemelen zijt,
uw Naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome,
uw Wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze,
want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen

Vredegroet

- v. De vrede van de Heer zij altijd met u.
g. ZIJN VREDE ZIJ OOK MET U.
v. Laten we elkaar een teken van vrede geven.

Inzettingswoorden

- v. Op de avond voor zijn lijden
nam Jezus het brood,
sprak de dankzegging uit,
brak het en gaf het aan zijn leerlingen.
Hij zei: Dit is mijn lichaam voor U.
Doet dit tot mijn gedachtenis.
En Jezus nam,
toen de maaltijd afgelopen was, de beker,
sprak de dankzegging erover uit
gaf hem rond en zei:
Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed.
Doet dit zo dikwijls gij die drinkt tot mijn gedachtenis.

Gemeenschap van brood en beker

Tijdens de maaltijd zingt het koor: I am light, I am life, I am love
(Mary MacDonald)

Dankzegging

- v. U danken wij eeuwige God,
voor uw goede gaven.
g. WIJ DANKEN U DAT U ONS LEVEN VOEDT.
AMEN.

Slotlied: Lied 634

1 U zij de glo - rie, op - ge - sta - ne Heer,
U zij de vic - to - rie, U zij al - le eer!
Al - le men - selijk lij - den hebt Gij on - der - gaan
om ons te be - vrij - den tot een nieuw be - staan:
U zij de glo - rie, op - ge - sta - ne Heer,
U zij de vic - to - rie, U zij al - le eer!

- 2 Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Zegen

Orgelspel

**Protestantse Gemeente
Doetinchem**